

Tvang i form af bæltefiksering må aldrig blive en del af behandlingen på den måde for at forebygge, fordi man ikke har ressourcer nok!

Kl. 12:05

Formanden:

Så er der en kort bemærkning fra fru Vivi Kier. Og hvis der er flere, der vil komme med korte bemærkninger, bliver det, efter at der har været afholdt frokostpause.

Kl. 12:05

Vivi Kier (KF):

Tak for det. Så tror jeg lige, at vi kan nå det inden frokost.

Nu er vi nogle ordførere, der sidder her i salen i dag, som i går deltog i en meget spændende børne-unge-konference med børne-unge-psykiatrien. Og jeg bliver sådan en lille smule ked af det, når jeg hører fru Özlem Sara Cekic stå og fortælle den ene rædselsfulde historie efter den anden fra sit eget virke i psykiatrien. Hvis jeg sad som borger ude i landet og hørte efter, ville jeg blive rigtig bekymret og bange nede i min mave.

Jeg vil gerne spørge, om ordføreren hørte det samme, som jeg hørte i går, nemlig at man på børne-unge-psykiatri-siden sagde: Hvor ville det være dejligt, hvis man ville indføre den danske model, for vi er faktisk rigtig, rigtig gode i Danmark, og ikke blive ved med at henvise til andre lande. Så som det første vil jeg gerne høre, om fru Özlem Sara Cekic også hørte, at man ønskede, at den danske model blev meget mere udbredt, fordi vi faktisk er gode?

Kl. 12:06

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 12:06

Özlem Sara Cekic (SF):

Jeg var jo også med til den konference i går, og det var faktisk en af mine tidligere patienter, som holdt indledningstalen. Det var en anoreksipige, fuldstændig tynd, som havde lavet en musikvideo, og hun startede med at sige: Den hedder »Det er min sidste sang«. Og hvad sagde hun? Hun sagde, og det har ordføreren jo også hørt:

Jeg ville ønske, at der var nogle, der havde taget sig af mine forældre. Jeg ville ønske, der var nogle, der havde hjulpet os meget tidligere.

Så når vi sidder her og snakker om, hvad vi kan gøre i forhold til den her gruppe, og ordføreren så siger til mig, at der må være nogle i befolkningen, som får helt ondt i maven, kan jeg

sige, at ja, der er mange i befolkningen, som får ondt i maven over de forhold, der er i psykiatrien.

Kl. 12:07

Formanden:

Fru Vivi Kier.

Kl. 12:07

Vivi Kier (KF):

Jeg kan jo så kun konstatere, at fru Özlem Sara Cekic svarede på noget helt andet, og slet ikke på det, jeg spurgte om.

Så vil jeg gerne vende tilbage til det med tvang – for der bliver også snakket meget om tvang. Jeg vil sige, at der gudskelov er en lægefaglig begrundelse for, hvornår man kan gå ind og bruge tvang. Hvordan forstår fru Özlem Sara Cekic tvang? Kunne jeg få en definition af tvang?

Kl. 12:07

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 12:07

Özlem Sara Cekic (SF):

Jeg vil lige starte med sige, at det er en lægefaglig vurdering, hvornår man konkret skal bruge tvang, men det er en politisk vurdering, hvornår man generelt skal bruge det. Det er jo os, der sidder her og vedtager psykiatriloven; det er os, der beslutter, hvornår man snakker om gul tvang, og hvornår man snakker om rød tvang. Vi har lagt rammerne, og fagpersonerne derude bruger så tvangen inden for de rammer, vi har lagt.

For mig er det tvang, hvis det er imod den enkeltes vilje. Jeg er fuldstændig klar over, at der er nogle situationer, hvor man ikke *kan* komme uden om tvang. Det kan man bare ikke. Det kan være så nødvendigt, at den her patient får den behandling, som han skal have, og så kan det være nødvendigt.

Men når det er en frihedsberøvelse, når det er imod et andet menneskes vilje, så er det det, jeg forstår ved tvang. Det er rigtigt, at jeg ikke har de fine definitioner, som står i ordbogen, men det har størstedelen af befolkningen heller ikke.

Kl. 12:08

Formanden:

Tak til fru Özlem Sara Cekic. Der var ikke flere korte bemærkninger.

Jeg skal her udsætte mødet. Mødet genoptages kl. 13.00.